

การปรับปรุงตลาดสุกร

โดย..... ประเสริฐ ฤทธิวิสุทธิ

กองส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ กรมปศุสัตว์

ปัจจุบันบ้านเมืองเจริญก้าวหน้าไปทุกวิถีทาง ประชาชนฉลาดทันและคอยต้อนรับ
สิ่งใหม่ ๆ ที่จะอำนวยความสะดวกสบายให้ร่างกาย มีการอยู่ดี กินดี มีสุขภาพสมบูรณ์
อยู่เสมอ อาหารและคุณภาพอาหารที่บริโภคเป็นสิ่งปรารถนาของประชาชนส่วนใหญ่ ต้อง
การอาหารที่มีคุณภาพดีขึ้น มีประโยชน์คือร่างกายมากขึ้น เนื้อสุกรเป็นอาหารโปรตีน
ที่ประชาชนส่วนใหญ่บริโภคไปเสริมสร้างคุณสมบัติแก่ร่างกายส่วนหนึ่ง

แต่เดิมมาการเลี้ยงสุกร เป็นการเลี้ยงแบบปล่อยใต้ถุนบ้าน ได้รับอาหารจำเป็น
ในการเสริมสร้างต่อมต่าง ๆ ของร่างกายจากธรรมชาติ (คือโปรตีน แร่ และวิตามิน)
ด้วยการขุดคุ้ยหากินเอง และได้รับอาหารพลังงานจากผู้เลี้ยงคือรำและปลายข้าว สุกรเหล่านี้
โตช้าเพราะได้รับอาหารที่จะทำให้โครงสร้างและเติบโตประจำวันเพียงจำนวนเล็กน้อย กว่าจะ
จะโตเต็มที่ก็มีอายุมาก คือเฉลี่ยประมาณ ๑๒ เดือน การที่สุกรโตช้าเพราะอาหารไม่เหมาะ
แก่การเจริญเติบโตนี้ทำให้เนื้อเหนียวย่อยยาก มีคุณค่าทางอาหาร (โปรตีน แร่ธาตุ และ
วิตามิน) น้อยกว่าสุกรที่ได้รับอาหารถูกต้อง สมบูรณ์โตเร็ว (มีอายุน้อย) ยิ่งกว่านั้น
สุกรเหล่านี้เลี้ยงปล่อย ได้รับอาหารไม่ถูกต้องเลี้ยงไว้ใต้ถุนค่อมหรือตามไปทุ่งตอนเช้า ๆ
จริงอยู่แม้สุกรที่ส่งตลาดจะได้รับการกักขังขุนปรนก่อนส่งตลาด แต่สุกรเหล่านี้ก็คือสุกรที่
เลี้ยงปล่อยมาก่อนนั่นเอง ที่อยู่อาศัยและอาหารไม่ถูกสุขลักษณะ สุกรเป็นพาหุและ
โรคต่าง ๆ สุกรเหล่านี้จึงไม่เหมาะสมอย่างยิ่งในการใช้เป็นอาหารบริโภค ประชาชน
ต้องการบริโภคเนื้อสุกรที่มีคุณภาพสูงกว่า ปลอดภัยกว่า คือสุกรที่เลี้ยงด้วยอาหารที่มีคุณ-
ภาพ สุกรโตเร็วมีอายุน้อย (๖-๗ เดือน) ปลอดภัยจากโรค สุกรเหล่านี้จะต้องมีที่อยู่
อาศัยถูกสุขลักษณะมาตั้งแต่ก่อนแต่ออก และฆ่าด้วยวิธีการที่ถูกต้อง ไม่ชอกช้ำขณะขน

ตั้ง ไม่ชอกช้ำก่อนทำการฆ่า ฆ่าแล้วได้รับการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับโรคภัยและ
พยาธิ การจัดแบ่งเนื้อออกเป็นชั้น ๆ เพื่อเหมาะแก่การทำอาหารแต่ละประเภท การที่
สุกรจะเป็นไปได้ตามความต้องการของตลาดดังกล่าวนี้ จะต้องร่วมมือกันทั้งฝ่ายผู้เลี้ยงและ
ฝ่ายผู้ค้า (โรงงานฆ่าสัตว์) บทบาทอันยิ่งใหญ่และสำคัญคือ โรงงานฆ่า เพราะผู้เลี้ยง
เป็นเพียงผู้สนองความต้องการของตลาดเท่านั้น การจัดการตลาดหรือการปรับปรุงตลาดสุกร
ให้มีผลไปในทางก้าวหน้าอันผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับตลาด (โรงงานฆ่าสัตว์ทุกแห่ง) ควรจะปรับ
ปรุงในระยะแรกใน ๔ หัวข้อด้วยกันดังจะกล่าวต่อไปนี้

๑. จัดระบบการรับซื้อและตีราคาสุกรให้เป็นธรรม
๒. ควบคุมปริมาณการผลิต
๓. ขยายตลาดรับซื้อ และจำหน่ายสุกรให้กว้างขวาง
๔. เสริมสร้างกิจการเกี่ยวกับการผลิตสุกรให้บรรลุผลไปในทางก้าวหน้า

๑. จัดระบบการรับซื้อและการตีราคาสุกรให้เป็นธรรม

ก. การรับซื้อ

(๑) รับซื้อสุกรที่มีขนาดน้ำหนัก ๘๐-๑๒๐ ก.ก. หนักที่โตรับแจ้งว่ามีสุกรอยู่
ในขนาดนี้ (ทำการโดย Inspector ของโรงงานฆ่า) ทั้งนี้ นอกจากจะเป็นการช่วยเหลือผู้เลี้ยงให้
ไม่ต้องเดียงนานจนกลายเป็นขาดทุนแล้ว ยังเป็นการช่วยเหลือเศรษฐกิจของชาติในการประหยัด
แรงงานและอาหารสัตว์อีกด้วย

๒. การชั่งสุกร ควรจะได้ทำการชั่งด้วยเครื่องชั่งมาตรฐาน เช่น เครื่องชั่งแทนที่
มีหน้าปัดแทนการใช้เครื่องชั่งเงิน

๓. ให้ผู้เลี้ยงสุกรมีสิทธิส่งสุกรตรงต่อโรงงาน (แทนการใช้โคคว่ำ หรือส่งผู้
อื่นไปจัดซื้อ) วัณนผู้รับซื้อควรจะได้จดพาหนะ และจัดตั้ง Inspector (แทนผู้จัดซื้อหรือคน
กลาง) ขึ้นในการนี้โดยเฉพาะ

ข. การตีราคา

(๑) ควรจัดตั้งราคารับซื้อสูงพอที่จะทำให้ผู้เลี้ยงดำเนินกิจการอยู่ได้ โดยพิจารณา
กำหนดจากต้นทุนการผลิตสุกรในกรณีรับซื้อสุกรมีชีวิต (Live weight) ซึ่งควรพิจารณา
กำหนดจาก ๘ ข้อด้วยกันตามตัวอย่าง

๑. ค่าดูสัตว์	๓๕๐ บาท
๒. ค่าอาหาร ๓๐๐ กก (อย่างต่ำ)	๓๗๕ ,,
รวม	๕๒๕ ,,
๓. ยาถ่ายพยาธิและยาอื่น ๆ	๕ ,,
๔. ค่าเลี้ยงดูสัตว์ (๑ คนเลี้ยงได้ ๓๐๐ ตัว)	๕๐ ,,
๕. ค่าเช่าเรือนโรง (๒,๐๐๐ บาท ๘ ปี ๓๐ ตัว)	๒๕ ,,
๖. ค่าดอกเบี้ย (๓๐๐ ละ ๓ บาท)	๓๖ ,,
๗. ต้นทุนเฉลี่ย (๗%)	๔๓ ,,
	๖๘๕ ,,
๘. ค่าการจัดการดำเนินงาน (๓๐%)	๒๐๖ ,,

ต้นทุนการผลิต

ราคาที่ต้องขาย (ที่เด้า)

๗๕๐ ,,

(๒) จัดตั้งราคา รับซื้อสัตว์จาก หน้าหนักก่อน ชำ หรือหน้าหนัก ซากให้สูงพอ
 แก่การดำเนินงานอย่างปรารถนาของผู้เลี้ยงดูกร สำหรับส่งสัตว์เข้าโรงงานตามคุณภาพของ
 ซาก ซึ่งผู้เลี้ยงแบบนต้องเลี้ยงอย่างปรารถนา ให้อาหารถูกต้องตามขนาด จัดการดี

(๓) ไม่ว่าจะวางราคาสัตว์ในข้อ (๑) และ (๒) ควรจะวางมาตรฐานและกฎ-
 เกณฑ์ให้รัดกุม และเป็นธรรมด้วยกันทั้งต้องฝ่าย คือผู้ผลิตและผู้รับซื้อ

๒. ควบคุมปริมาณการผลิต

การควบคุมปริมาณการผลิต เป็นเรื่องใหญ่ที่ต้องคิดแก้ไข หากปล่อยให้ Supply
 มากกว่า Demand หรือ Demand มากกว่า Supply แล้ว ก็จะทำให้เกิดเหตุอดเองอยู่เสมอ และ
 เป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติเป็นอย่างมาก กล่าวคือเลี้ยงแรงงานและอาหารสัตว์ดังกล่าว
 แล้ว การผลิตสัตว์ก็กับการเกษตรอื่น ๆ ที่ผลิตแล้วจะต้องจำหน่าย (ชำ) หนัก และเก็บ
 ไว้ในรูปผลิตภัณฑ์อื่น (หนักของโรงชำ)

มูลเหตุที่ทำให้ผลิตเกินความต้องการ (ทั้งโดยสุจริตและโดยเล่ห์กระเท่ห์) ได้แก่

๑. มีกำไร (ราคาเป็นธรรม) หรือมีกำไรมาก (ให้กำไรสูงเป็นพิเศษเพื่อจูงใจ)
 เป็นเหตุให้เกษตรกร ผลิตพร้อมกันเป็นจำนวนมาก เป็นเหตุให้อาหารสัตว์หุมนเวียนไม่ทัน
 (ขาดตลาดและราคาแพง) และสัตว์รุ่นถัดมาในระยะต่อไป (ราคาต่ำหลังจากผู้เลี้ยงถูกค่า
 อาหารแพงมาแล้ว)

๒. การช่วยโดยทางอื่น เช่นการโฆษณาชักชวนโดยไม่วางหลักเกณฑ์ที่แน่นอนว่าจะทำอะไร ทำที่ไหน และเป็นปริมาณเท่าใด การส่งเสริมจะต้องจัดทำในเรื่องดัชนี-ลักษณะในการเลี้ยงดูให้มีความเหมาะสมในการใช้ฆ่าเป็นอาหารบริโภค ให้มีคุณภาพของซากดีขึ้น ๆ เหมาะแก่การผลิตหรือใช้ทำอาหารประเภทต่าง ๆ ส่งเสริมในเรื่องที่จะทำให้สัตว์สามารถเพิ่มผลผลิตโดยใช้ทุนและแรงงานเท่าเดิม

การควบคุมปริมาณ อาจจัดทำในหัวข้อต่อไปนี้ทุกข้อ

ก. การกำจัดเขตการผลิตหรือเขตรับซื้อ ทางโรงงานจะต้องคำนวณให้แน่นอนว่าจะสามารถรับซื้อได้เท่าใด จากท้องที่ใดบ้าง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของท้องที่ ๆ จะผลิตได้ถูกต้องตามดัชนีลักษณะ ทั้งผลผลิตสุกรและเลี้ยงส่งตลาด ท้องที่ ๆ ไม่สามารถผลิตสุกรได้ (ที่ ๆ หนาว) ซื่อถูกส่งจากแหล่งอื่นมาเลี้ยงไม่เหมาะสมกับการนเพราะเบียดกัน ทางโรงงานจะไม่สามารถลดราคาลงได้อีก คำนึงถึงเศรษฐกิจในด้านการขนส่งสู่โรงงาน (ใกล้ที่สุดที่จะใกล้ได้)

ข. รับซื้อสุกรที่ผลิตตามโครงการที่ถูกต้องตามดัชนีลักษณะและคุณภาพ ซึ่งในเรื่องคุณภาพทางโรงงานจะได้คุณภาพดีขึ้น ๆ และมีกำไรสูงขึ้น ๆ ด้วย ทำให้ผู้เลี้ยงเป็นอาชีพหลักได้มั่นคงขึ้น ระวังแก่การจัดซื้อควบคุมปริมาณ และควบคุมให้ผลิตได้คุณภาพตามต้องการ การเริ่มและลดปริมาณจะเป็นไปตามอัตโนมัติ

ค. จัดให้มีทะเบียนเจ้าและโคคว่าการผลิต โดยยึดถือจำนวนแม่สุกรเป็นหลักคำนวณจากแม่สุกร ๑ แม่ ให้ลูกบี่ละ ๑๐ ตัว ในปัจจุบันโรงฆ่าในกรุงเทพฯ ต้องการสุกรบี่ละประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ ตัว ซึ่งใช้แม่สุกรประมาณ ๗๐,๐๐๐ แม่

ในการจัดการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์นั้น ความจำเป็นที่จะต้องจัดทำอยู่เป็นประจำคือการคัดและทำลายสัตว์เดหวออกจากฝูง สัตว์แคะแกระ สัตว์เจ็บป่วยออกแดด สัตว์ของออกจากการใช้เป็นสัตว์พันธุ์ เพื่อให้การเลี้ยงสัตว์มีกำไรอยู่ได้โดยเหลือเฉพาะตัวที่โดยนิตินัยแล้วไม่สามารถทำได้ แต่โดยพฤตินัยมีทำกันอยู่จึงเป็นการถักถั่น และมีสาเหตุก่อให้เกิดการถักถั่นแกดังทุกจริตได้ เป็นการสมควรที่จะรับรองการกระทำดังกล่าวรวมทั้งการฆ่าสัตว์ที่ไม่สามารถจำหน่ายตลาดได้เมื่อถึงเวลาด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการรับผิดชอบในการรับซื้อผลผลิตตามเวลาและตามจำนวนที่ผลิตได้ ไม่ต้องเสียเศรษฐกิจของผู้ผลิตและของชาติไป เมื่อทางโรงงานไม่สามารถรับซื้อได้เพราะเหตุใด ๆ ก็ตาม ผู้ผลิต (ซึ่งควรจะ

มีสิทธิในทรัพย์สินของเขา) สามารถจำหน่ายในบริเวณหรือทำผลิตภัณฑ์อื่นใด (อุตสาหกรรมในครอบครัว) ออกจำหน่ายได้ การฆ่าเองนั้นควรจะทำให้ได้ดังจากได้คิดต่อตั้งให้โรงงาน (Inspector) และได้รับการปฏิเสธ

๓. ขยายตลาดรับซื้อและจำหน่ายสุกรให้กว้างขวาง

อุตสาหกรรมการผลิตสุกรของประเทศจะมีมั่นคง และเจริญก้าวหน้าได้ขึ้นอยู่กับปริมาณจำหน่ายสุกรออกได้มาก การจำหน่ายได้มากนั้นขึ้นอยู่กับการจัดการตลาดของโรงงานเป็นสำคัญ การจัดการตลาดที่หวังผลปัจจุบันและผลเฉพาะตัวแล้ว ตลาดจะไม่มีทางขยายออกได้โดย ถ้าไรแต่น้อย ขายให้ได้มาก (ทำงานให้มากขึ้น) ขายอย่างไม่ต้องกดหัวหมด (ขาดตลาด) สุกรจะหมดก็ต่อเมื่อผู้เลี้ยงขายได้น้อย หรือหมดเพราะโรงงานฆ่าน้อยเท่านั้น

๑. ตั้งเดิรมิให้ประชาชนบริโภคเนื้อสุกรมากขึ้นเป็นการขยายตลาดภายใน (ปัจจุบันประชาชนบริโภคเนื้อสุกรเพียง ๘ กิโลกรัมต่อคนต่อปี โดยฆ่าสุกร ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ คน) ด้วยการทำผลิตภัณฑ์ชั้นชักรวงให้ประชาชนบริโภคแทนอาหารจำเริญรูปจากต่างประเทศ จัดแบ่งจำหน่ายราคาตามชั้นและคุณภาพของเนื้อ เบ็ดตลาดห้องเย็นให้มากขึ้น ๆ แทนตลาดสดซึ่งไม่ถูกสุขลักษณะให้หมดไป

๒. ขยายตลาดต่างประเทศให้จำหน่ายได้มากยิ่งขึ้น จัดหาจำหน่ายออกเฉพาะสุกรหรือซากสุกรชนิดออกไป ซากชั้นรองจำหน่ายภายใน เพื่อเพิ่มความนิยมในต่างประเทศ

๔. เสริมสร้างกิจการเกี่ยวกับการผลิตสุกรให้บรรลุไปในทางก้าวหน้า

ความต้องการอาหารบริโภคของประชาชน และประชากรชาวโลกก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา คือต้องการอาหารที่เชื่อถือได้ว่าปลอดภัย และมีคุณภาพดีขึ้น ในทุกประเทศตระหนักในเรื่องนี้ ดังนั้นโรงงานจึงเป็นตัวตั้งตัวตีที่แข่งขัน ในการบำรุงปรับปรุงให้สุกรของผู้เลี้ยงดีขึ้น โดยมีเจ้าหน้าที่ทางวิชาการของรัฐบาลเข้าร่วม ถ้าหากทางโรงงานคอยรับซื้อและหาตลาดประโยชน์เพียงอย่างเดียว ไม่มีความต้องการสุกรที่มีคุณภาพดีขึ้น แล้วผู้เลี้ยงก็คงจัดไปอย่างที่เคยทำ สุกรก็จะอยู่ในสภาพเดิม หรือเลวลงกว่าเดิม ในขณะที่เดียวกันประเทศอื่นก็จะดีกว่า และส่งผลิตภัณฑ์เข้ามาจำหน่าย เพราะประชาชนต้องการอาหารคุณภาพดีขึ้น เมื่อปล่อยให้เป็นอย่างนี้ปริมาณการจำหน่ายภายนอกจะไม่มีและภายในจะลดลง จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่ทางโรงงานฆ่าจะต้องยอมมีเขาช่วยเหลือนอกจากทางด้านนี้ ซึ่งในระยะนี้เรื่องที่ดีควรจัดทำก่อนได้แก่

๓. การปรับปรุงคุณภาพของซากสุกร คุณภาพของซากคั้นได้ด้วยการเลี้ยงดู
ที่ถูกต้อง อาหารที่ถูกต้องตามเวลาและอายุของสัตว์ พันธุ์ชั้นเหมาะสม การปรับ
ปรุงจะต้องทำพร้อมกันทั้ง ๓ ทาง และทำอย่างต่อเนื่อง

ก. การเลี้ยงดูที่ถูกต้อง หมายถึงที่อยู่อาศัยเรือนโรงถูกสุขลักษณะ เหมาะสม
แก่การเจริญเจริญเติบโตตามวัยและเวลา การผลิตสุกรจะดีขึ้นเจริญขึ้น จะต้องมั่งเงินส่วน
หนึ่งสำหรับปรับปรุงกิจการเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ๆ คำนึงต้นทุนผลิตต่ำลง ๆ ซึ่งเป็นผล
ดีแก่โรงงานเอง ในประเทศที่เจริญในกิจการสุกรนี้ จึงได้จัดเงินปันผลให้แก่ผู้เลี้ยงเป็น
รายตัวที่ลงในระหว่างปี

ข. อาหารถูกต้อง คุณภาพของสุกรดีเร็วขึ้นอยู่กับคุณภาพอาหารที่ให้ในระยะ
ต่าง ๆ ชนิดของอาหารที่ให้มีดี กิจการนี้ส่วนใหญ่จัดทำโดยรัฐ โรงงานให้การสนับสนุน
ในเรื่องสถานที่และค่าอาหารเป็นครั้งคราว บางประเทศโรงงานจัดทำเกือบทั้งหมด รัฐบาล
ช่วยเหลือในด้านเจ้าหน้าที่ บางประเทศที่มีโรงงานอาหารขนาดใหญ่ ๆ ทางโรงงานอาหารจัด
การร่วมกับโรงงานฆ่า

ค. พันธุ์สุกรที่ดี พันธุ์สุกรเป็นเรื่องใหญ่ที่ต้องปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่คุณภาพ
ดีเท่าหรือดีกว่าเท่านั้นที่จะทำให้สุกรเข้าโรงงานฆ่าคั้น ๆ ซึ่งโรงงานจะต้องเป็นผู้จัดทำเกือบ
ทั้งหมดเพราะเป็นผลของโรงงานเอง ส่วนเรื่องควบคุมพันธุ์ดีหรือสุกรที่มีพันธุ์ประวัติอันรัฐ
ได้จัดทำอยู่แล้ว โรงงานฆ่าสัตว์ทั่วไปในทุกประเทศจึงแจกจ่ายพ่อพันธุ์ดีที่รัฐรับรองแล้ว
ให้แก่ผู้ผลิตสุกร หรือจ่ายเงินช่วยเหลือค่าพ่อพันธุ์แก่ผู้ผลิตสุกรเป็นเงินส่วนหนึ่ง ทั้งนี้
ก็เพราะว่าในการผลิตสุกรพันธุ์ดีนั้น ค่าการผลิตสูงกว่าพันธุ์ธรรมดา

๔. การปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรจะเจริญก้าว
หน้าไปได้ขึ้น ผลิตภัณฑ์จากสุกรมีบทบาทสำคัญมาก เพราะเป็นประจวบเหมาะออก การมี
ผลิตภัณฑ์จำหน่ายมากขึ้นก็ดี การมีผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเป็นที่นิยมของตลาดก็ดี ดังนั้น
เป็นเหตุให้กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงแก้ไข วิธีการเลี้ยงแก้ไขพันธุ์ให้
เป็นไปตามความต้องการทั้งนี้ ดังนั้นโรงฆ่าจะต้องจัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงศึกษาผลิตภัณฑ์
จากสุกรออกจำหน่ายและเพราะความนิยมให้มาก ๆ ขึ้นอยู่เสมอ

สรุป

การจัดการตั้งถ้าวแต่ทั้งหมดนี้ อาจถ้าวได้ว่าทางผู้เลี้ยงสุกรและโรงงานเป็นส่วนเดียวกัน หรือทางโรงงานต้องถือว่ามีผู้เลี้ยงเป็นส่วนหนึ่งของกิจการของโรงงาน เช่นเดียวกับที่โรงงานงานยาสูบถือผู้ปลูกยาเป็นส่วนหนึ่งของโรงงาน ฉะนั้น โรงฆ่าทุกแห่งจะต้องมีสุกรหรือเลี้ยงสุกรเอง โดยเจ้าจัดการเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้เลี้ยงตามปริมาณที่โรงงานจะต้องรับฆ่าได้พอเพียง วิธีการเกี่ยวข้องตามใจชอบ เป็นการฆ่าตายแหล่งผลิตและจะต้องรับผิดชอบร่วมมือในการบำรุงพันธุ์สุกรให้ดีขึ้นด้วย ชาวนาหว่านพืชใดลงไปย่อมเก็บเกี่ยวได้พืชนั้นชนิดใด โรงงานฆ่าสุกรชนิดไหนก็ต้องเพาะบำรุงสุกรชนิดนั้น จงอย่าได้พยายามเก็บผลิตผลของคนอื่นเลย.

อัตราค่าโฆษณาหนังสือ "สัตว์แพทย์สาร"

หน้าปก	ครึ่งดะ	๗๐๐	บาท
หลังปก	„	๔๐๐	„
ปกหน้าด้านใน	„	๒๕๐	„
ปกหลังด้านใน	„	๒๕๐	„
ในเล่มเต็มหน้า	„	๓๕๐	„
ในเล่มครึ่งหน้า	„	๓๐๐	„
ใบแทรกเย็บติดคอแผ่น	„	๓๐๐	„